

pozove urno hišnega gospodarja pred se in zlije nad njegovo glavo polno skledo svoje zelene jeze rekoč: gjaur vlaški! kako se upaš to nesnago pod streho imeti. To reče, pa pomeri in vstrelj njemu in vsem muhamedanom toli gnjusno žival, katero je moral kmet kakor za odškodovanje še sam, spremljan od bega, k Bosni nesti in vanjo pognati. Tega grdega samosilnika in vražnega krvnika vgrabili so naši vojaki dne 20. septembra. Vlovlili so ga z nekaterimi drugimi pajdaši v hosti pri Blažuji. Ko so vojaki zvezane jetnike v Sarajevo tirali, srečal jih je kmet, ki je meni nič tebi nič pristopil k begu in ga, kakor bi vstrelil, udaril za desno in levo uho, da si ohladi jezo in se osveti za prestale krivice. Beg mu je z glasnim jao! kot s pobotnico odgovoril. Ta dogodek ni se sicer vršil po zakonih krščanske ljubezni, vendar nam pojasnuje dovolj jasno in umljivo ono žalostno razmerje, ki je vladalo v Bosni med muhamedani in kristijani — za revnega Bošnjaka stanje, da bi se v njem lahko solnce navolil in naveličal. Veseli glas, da je Tahirbeg in Čengić vjet, odmeval je po vsem Sarajevskem polji. „Gorskog vuka“ so ugrabili, „ujedljivo zmij“ so vlovili, šlo je kakor blisk od ušes do ušes. Kmetje so si mecali roke in vihali goste brke; in kdo jim hoče zameriti začasno radost, začasni odmor! Isto tako radovali so se krščanski Bošnjaki, ko je bela zástava z rudečim križem zavihrala vrhu slemena Čengićeve kule; idoč ob nedeljah k službi božje v Sarajevo, postajali so pred gradom in se čudili in hvalo Bogu peli za rešenje iz pogubljivih krempljev ljutega sovražnika. Ako je kdo izmed naših pri cesti stal, pozdravljali so ga pristrčno: dobar dan, vrli junače! ali zdravo brate! ki si nam došel v dobri čas, Bogu i tebi hvala, da smo oteči železnega iga turškega. Daj bog! da bi se siromakom ne razpršilo sladko veselje kakor vodeni mehur in ne zginito kakor ponočne sanje.

(Konec prihodajč.)

Smešnica 45. Dva trgovca sta se pogovarjala pi čaši vina in se prepirala, kateri izmed njih je bolje spreten prodajalec. Slednjič reče trgovec Blaž Jernejcu: „Verjemite mi, da vas jaz stokrat prej prodam, ko vi mene enkrat.“ „Verjamem“ pravi na to Jernej: „kdor vas le količkaj pozna, vas še zastoj ne vzame.“ Slavomil.

Telegram iz Ptuj. Nemški Schulverein razpošilja po občinah oklice, vabi kmete k pristopu. Eden teh oklicev podpisan je od mladega Rodoška, eden od na bobenj djanega kmeta Mendasa. Kmetje! ne dajte se slepariti, zavržite vabila!

Razne stvari.

(Novi stolni dekan) preč. g. Jurij Matjašič bili so dne 9. nov. slovesno vpeljani. Stolna farna župnija je razpisana do 22. dec. t. l.

(Pastirji zakurili) so na Cvenskih pašnikih pri Ljutomeru; 4letnej Frančiški Bohinčevej se užge obleka in deklica je morala drugi den umreti. (Zaprli) so posestnika Andr. Plešnika v Jelovci ormoškega okraja. Dolžijo ga, da je sam svoje gospodarsko poslopje užgal.

(Obsodili) so na 24 ur viničarico Alojzijo Nandl v Pesnici, ker je svojega dveletnega fantiča zanemarila, da je v studenec pal in utonil.

(Novo vino št. Petersko pod Mariborom) so prodavali po 76 fl. štrtinjak, brez posode.

(Pri št. Ilji pri Šoštanju) je 2letni fantič Jelen Čančeve podrl gorečo svetilnico, nalito s petrolejem. Plamen ugrabi fantiča in ga hudo opeče, da je umrl.

(Zlegano je) kar je „Cillier-Zeitung“ nedavno priobčila, namreč, da je bil v Fohnsdorfu na gornjem Štajerskem sv. misijon pa je zaradi tega 5 oseb znorelo. V Fohnsdorfu še niti sv. misijona bilo ni.

(Mestnine) nabrali so v Mariboru meseca oktobra 1283 fl. za vsem letos uže 11321 fl.

(Nevarno vino) dobil je Julij Kramer v Loki pod Zidanim mostom. Kdor ga je pil, ta je zbolel. Vino poslal je trgovec Pichler iz Logaca.

(Stari desetaki) veljajo do 15. marca 1882. Novi stotaki so modre barve, kakor novi desetaki.

(Potres na Koroškem) bil je v soboto 5. nov. t. l. precej močan, posebno v Gmündu, kder bi se zvonik bil skoraj podrl. Novo šolsko poslopje kaže pokline.

(Višji poštni kontrolor) v Gradci imenovan je g. J. Badijan.

(Naš domač regiment) fml. Litzelhofen seli se iz Tridenta na Dunaj, kder boče 200letnico svojega obstanka obhajal. Slov. Gospodar želi in prosi, naj mu kdo pošlje zgodovinskih črtic o tem hrabrem in slavnem regimentu za poduk in kratek čas.

(Prestavljen) iz Maribora v Cmurek je sodnijski adjunkt in Jud dr. Borges.

(Na dražbi) prodali so grad „Meljnik“ pri Mariboru za 10.000 fl. in baron Rastovo „Villo“ kupilo je mesto za 35.000 fl.

(Pri št. Paulu na Koroškem) je treba nižjo tamošnjo gimnazijo razširiti. Oglasilo je se 101 učencev.

(Povodenj) je mesto Knin v Dalmaciji do polovice porušila.

(Most čez Savo) iz Zemuna v Belgrad stavijo za 1,550.000 fl.

(Lastavice) videli smo še 7. novembra t. l. v Mariboru letati.

(† Umrla) je v Mariboru šolska sestra Alojzija, rojena Frančiška Cvetkova, 21 let stara. Imela je sušico.

(Bivša učiteljica g. Matilda Travniček) umrla je dne 21. preteklega mesca v Ptui, kamor se je iz Makolj bila preselila. Nadejajoča se, ka si pri svojem bratu okrepi milo zdravje. Ranjka bila je

v prejšnjih letih prava dika ptujske čitalnice, v kateri je kot spretna igralka in izurjena peva-kinja mnogokrat gledalce in poslušalce razveseljevala in zabavljala. Zatorej, in v obče zaradi nje-nega ljubeznivega ponašanja in blagega zna-čaja bode še nam dolgo v prijaznem spominu. Rojenej Horvatici bodi lahka zemlja slovenska!

(G. Tomažu Romihu), podučitelju na mest-nej šoli v Ptuiju, dovolil je deželni odbor 10mesečni odpust, da dovrši započete višje nauke. Vrlemu narodnjaku želimo pred vsem stalno zdravje in potem službo, kakova gre onemu, ki se med svo-jimi sodelovalci v vsakem oziru odlikuje, da-si ga znana ptujčanska svojat srpo gleda, in sicer zato, ker si pri „šulferajnu“ neče zaslužiti nobene — „Ehrengabe“.

(Ker Rakuševa „Cillier Zeitung“) pri vsaki priložnosti vse, kar je slovenskega sploh in slo-venske učitelje pa še posebej nesramno in strastno zaničuje in še tudi mene lažljivo po svetu grdi, sem se odpovedal uredništvu in sodelovanju pri „Popotniku“, dokler se bo ta list pri Rakušu tiskal.

J. Lopan, nadučitelj v Celji.

(Dražbe). 15. nov. Jurij Koletnik v Terbe-govecih; 16. nov. Miha Modrinjak v Središči 3032 gold. Fr. Sorina v Trgoviči 746 fl., Konrad Seidl 22.500 fl. v Rožpahu, Andrej Očgerl v Hlapji 4355 fl., Boštjan Falež 180 fl. v Slov. Bistrici, 18. nov. Gašp. Aplinc 956 fl. v Lobnici.

Loterijske številke:

V Gradci 5. novembra 1881: 55, 74, 3, 27, 30.
Na Dunaji „ „ 23, 50, 45, 27, 76.

Prihodnje srečkanje: 19. novembra 1881.

Pri gornji sv. Kungoti

bode se v torek 15. novembra, 16 polovnjakov novega cerkvenega vina po dražbi prodalo. Za-četek ob 10 dopoldne.

Cerkveno predstojništvo.

1—3

POZIV.

C. k. okrajna sodnija v Mariboru l. p. po-zivlja vse tiste, kateri imajo kot upniki kakšno pravico do zapuščine dne 6. oktobra 1881 brez testamenta zaumrlega g. dr. Karola Ipavica, ad-vokata v Mariboru, da se pri tej sodnji oglašijo in svoje tirjatve dne 7. decembra 1881 razkažejo ali svoje prošnje pismeno vložijo. Ako tega ne storijo, zgubijo vsako nadalješnjo pravico do za-puščine, ako bi uže z drugimi plačili bila izerp-ljena, izvzemši ako imajo zastavno pravico.

C. k. okrajna sodnija v Mariboru
dne 31. oktobra 1881.

Gerčar,

c. k. okrajni sodnik.

Organist in mežnar

dobi službo v Podčetrtku. Pogodbe se zvejo ustno ali pismeno pri tamošnjem cerkvenem predstojništvu.

2—3

Dunajsko zavarovalno društvo na Dunaji.

Poroštvsenska zaloga:

goldinarjev 4,500.000 av. velj.

„Dunajsko zavarovalno društvo“ zavaruje

zastonj v prvem leti,

če kdo na 6 let da zavarovati:

hiše, gospodarska poslopja; pri takšnih zavarovanjih prične vplačanje še le v 2. leti in se završuje potem v 5letnih rokih.

Generalni zastopnik v Gradci

G. MICORI

v gosposkej ulici šte. 10.

6—12